

Legislație relevantă în materia actelor autentice

Codul Civil.

ART. 1240

Formele de exprimare a consimțământului

- (1) Voința de a contracta poate fi exprimată verbal sau în scris.
- (2) Voința poate fi manifestată și printr-un comportament care, potrivit legii, convenției părților, practicilor statornicite între acestea sau uzanțelor, nu lasă nicio îndoială asupra intenției de a produce efectele juridice corespunzătoare.

ART. 1241

Forma scrisă

Înscrisul care constată încheierea contractului poate fi sub semnătură privată sau autentic, având forța probantă prevăzută de lege.

ART. 1242

Sanctiune

- (1) Este lovit de nulitate absolută contractul încheiat în lipsa formei pe care, în chip neîndoielnic, legea o cere pentru încheierea sa valabilă.
- (2) Dacă părțile s-au învoit ca un contract să fie încheiat într-o anumită formă, pe care legea nu o cere, contractul se socotește valabil chiar dacă forma nu a fost respectată.

ART. 1244

Forma cerută pentru înscrierea în cartea funciară

În afara altor cazuri prevăzute de lege, trebuie să fie încheiate prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute, convențiile care strămută sau constituie drepturi reale care urmează a fi înscrise în cartea funciară.

Codul de procedură civilă.

Înscrisul autentic

ART. 269

Noțiune

- (1) Înscrisul autentic este înscrisul întocmit sau, după caz, primit și autentificat de o autoritate publică, de notarul public sau de către o altă persoană investită de stat cu autoritate publică, în forma și condițiile stabilite de lege. Autenticitatea înscrisului se referă la stabilirea identității părților, exprimarea consimțământului acestora cu privire la conținut, semnătura acestora și data înscrisului.
- (2) Este, de asemenea, autentic orice alt înscris emis de către o autoritate publică și căruia legea îi conferă acest caracter.

ART. 270

Putere doveditoare

- (1) Înscrisul autentic face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrisul, în condițiile legii.
- (2) Declarațiile părților cuprinse în înscrisul autentic fac dovadă, până la proba

contrară, atât între părți, cât și față de oricare alte persoane.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în cazul mențiunilor din înscris care sunt în directă legătură cu raportul juridic al părților, fără a constitui obiectul principal al actului. Celelalte mențiuni constituie, între părți, un început de dovadă scrisă.

ART. 271

Nulitatea și conversiunea înscrisului autentic

(1) Înscrisul autentic întocmit fără respectarea formelor prevăzute pentru încheierea sa valabilă ori de o persoană incompatibilă, necompetentă sau cu depășirea competenței este lovit de nulitate absolută, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Înscrisul prevăzut la alin. (1) face însă deplină dovadă ca înscris sub semnătură privată, dacă este semnat de părți, iar dacă nu este semnat, constituie, între acestea, doar un început de dovadă scrisă.

Legea nr.36/1995 – a notarilor publici și a activității notariale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 12

Notarul public îndeplinește următoarele acte și proceduri notariale:

a) redactarea înscrisurilor cu conținut juridic, la solicitarea părților;

b) autentificarea înscrisurilor;

c) procedura succesorală notarială;

d) certificarea unor fapte, în cazurile prevăzute de lege;

e) legalizarea semnăturilor de pe înscrisuri, a specimenelor de semnătură, precum și a sigiliilor;

f) darea de dată certă înscrisurilor;

g) primirea în depozit a bunurilor, a înscrisurilor și a documentelor prezentate de părți, precum și a sumelor de bani, a altor bunuri, înscrisuri sau documente găsite cu ocazia inventarului succesoral, în limita spațiului și utilităților de care dispune biroul notarial;

h) actele de protest al cambiilor, al biletelor la ordin și al cecurilor;

i) legalizarea copiilor de pe înscrisuri;

j) efectuarea și legalizarea traducerilor;

k) eliberarea de duplicate de pe actele pe care le-a întocmit;

l) activități fiduciare, în condițiile legii;

m) numirea, în cazurile prevăzute de lege, a custodelui sau a curatorului special;

n) înregistrarea și păstrarea, în condițiile legii, a amprentelor dispozitivelor speciale de marcat;

o) certificarea etapelor procedurale ale licitațiilor și/sau ale rezultatelor acestora;

p) procedura divorțului, în condițiile legii;

q) emiterea certificatului european de moștenitor;

r) lichidarea pasivului succesoral, cu acordul tuturor moștenitorilor;

s) emiterea titlurilor executorii notariale;

ș) orice alte operațiuni prevăzute de lege.

ART. 79

(1) Actele juridice pentru care legea prevede forma autentică ad validitatem vor fi redactate numai de notarii publici.

(2) Consultațiile date de notarul public în domeniul juridic notarial sunt scrise sau

verbale și se dau persoanelor fizice sau juridice, la solicitare sau pe bază de contract cu durată determinată.

Autentificarea înscrisurilor

ART. 90

(1) Înscrisul autentic notarial este cel întocmit sau, după caz, primit și autentificat de către notarul public ori de către personalul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare, în forma și în condițiile stabilite prin prezenta lege.

(2) Autentificarea înscrisului se face cu respectarea următoarei proceduri:

- a) stabilirea identității părților în condițiile art. 85;
- b) exprimarea consimțământului acestora cu privire la conținutul actului;
- c) semnătura acestora și data înscrisului.

ART. 91

(1) Pentru autentificarea unui înscris, notarul public verifică și stabilește, în prealabil, identitatea părților, în condițiile art. 85.

(2) Părțile pot fi reprezentate la autentificare printr-un mandatar cu procură specială autentică, cu excepțiile prevăzute de lege. În această situație, notarul public este obligat să verifice în Registrul național notarial de evidență a procurilor și revocărilor acestora, iar în cazul constatării revocării acesteia va respinge cererea de autentificare.

ART. 92

(1) Pentru a lua consimțământul părților, după citirea actului, notarul public le va întreba dacă au înțeles conținutul acestuia și dacă cele cuprinse în act exprimă voința lor. Exteriorizarea consimțământului se materializează prin semnătură.

(2) Pentru motive temeinice, notarul public poate lua separat, dar în aceeași zi, consimțământul părților care figurează în act. În acest caz, în încheierea de încuviințare a autentificării se vor menționa ora și locul luării consimțământului fiecărei părți.

ART. 93

Autentificarea testamentului se face cu respectarea dispozițiilor art. 94.

ART. 94

(1) Testatorul își dictează dispozițiile în fața notarului. Notarul public se îngrijește de scrierea testamentului, pe care apoi îl citește testatorului sau, după caz, îl dă să îl citească, făcând mențiune expresă despre îndeplinirea acestor formalități. Dacă dispunătorul își redactase deja actul de ultimă voință, testamentul autentic îi va fi citit de către notarul public.

(2) După citire, dispunătorul trebuie să declare că actul exprimă ultima sa voință, testamentul fiind apoi semnat de către testator, iar încheierea de autentificare de către notarul public.

(3) Testatorul știutor de carte va solicita, printr-o cerere scrisă, autentificarea testamentului. Cererea trebuie să cuprindă, după caz:

- a) faptul că testamentul pe care îl anexează la cerere a fost redactat de el însuși, situație în care îl va prezenta notarului public pentru tehnoredactare;
- b) faptul că testatorul nu are un testament deja scris și solicită să dicteze conținutul testamentului notarului public.

(4) În cerere testatorul va preciza că i s-au pus în vedere prevederile [art. 1.043](#) alin. (2) din Codul civil, republicat, cu modificările ulterioare, potrivit cărora poate să fie asistat în cadrul procedurii de către unul sau 2 martori. De asemenea, va face și mențiunea potrivit căreia conținutul testamentului deja redactat sau ce va fi dictat notarului public, după caz, reprezintă ultima sa voință.

(5) În cazul în care testatorul prezintă un testament deja redactat, notarul public va da îndrumările necesare privind legalitatea, eficacitatea și consecințele actului de

ultimă voință, după care va proceda la tehoredactarea testamentului.

(6) În cazul în care testatorul nu prezintă un testament redactat, acesta îl va dicta notarului. Notarul public va tehoredacta testamentul după dictarea testatorului.

(7) În cuprinsul testamentului se va face mențiune expresă că actul reprezintă ultima voință a testatorului și că acesta a fost redactat cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 1.044 din Codul civil, republicat, cu modificările ulterioare.

(8) După tehoredactarea testamentului, acesta va fi citit de către notarul public și, la cererea testatorului, i se va da spre citire și acestuia.

(9) După citire, testatorul va confirma că testamentul reprezintă ultima sa voință și îl va semna.

(10) În cazul în care testatorul a fost asistat de către unul sau 2 martori, aceștia vor semna testamentul.

(11) După semnarea testamentului, notarul public va semna încheierea de autentificare a acestuia.

(12) Cererea testatorului și testamentul prezentat de acesta, dacă este cazul, se vor reține la dosarul autentificării.

ART. 95

(1) În cazul în care testatorul, din cauza unei infirmități, a bolii sau a altor cauze, nu poate semna actul, va dicta notarului public conținutul testamentului, va preciza că este actul său de ultimă voință, notarul urmând să redacteze și să editeze testamentul. La îndeplinirea acestei proceduri vor fi prezenți 2 martori.

(2) Dacă testatorul declară că nu știe să semneze sau nu poate să semneze, notarul public va face în încheierea de autentificare mențiunea expresă a declarației sale, precum și cauza care l-a împiedicat să semneze. Mențiunea făcută de notar și citirea acesteia testatorului împreună cu semnăturile martorilor suplinesc semnătura testatorului.

(3) Testamentul va fi semnat și de către martori.

(4) Ori de câte ori testatorul nu va putea semna, la întocmirea și autentificarea testamentului vor fi prezenți 2 martori-asistenți, știutori de carte. Martorii vor semna înscrisul alături de testator și vor fi identificați în încheierea de autentificare, cu mențiunea justificării prezenței lor și a faptului că sunt martori-asistenți.

(5) Martorii trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, cu modificările ulterioare, și de prezenta lege.

(6) În situațiile speciale când notarul public ia declarația de voință surdului, mutului sau surdomutului în imposibilitate de a scrie, aceasta se face prin interpret, dar tot în prezența a 2 martori.

(7) În cazul persoanei nevăzătoare, notarul public îi va citi actul înainte de a-i lua consimțământul.

(8) Autentificarea testamentului în condițiile alin. (1) se face în mod obligatoriu în prezența martorilor.

(9) După dictare, notarul public se îngrijește de redactarea testamentului utilizând terminologia juridică corespunzătoare.

ART. 96

(1) Declarația de voință a surdului, mutului sau surdomutului, știutori de carte, se va da în scris în fața notarului public, prin înscrierea de către parte, înaintea semnăturii, a mențiunii "consimt la prezentul act, pe care l-am citit".

(2) Dacă surdul, mutul sau surdomutul se găsesc din orice motiv în imposibilitate de a scrie, declarația de voință se va lua prin interpret.

(3) Pentru a lua consimțământul unui nevăzător, notarul public va întreba dacă a auzit bine când i s-a citit înscrisul și dacă cele auzite reprezintă voința sa, consemnând acestea în încheierea de autentificare.

ART. 97

(1) În cazul acelora care, din pricina infirmității, a bolii sau din orice alte cauze, nu

pot semna, notarul public, îndeplinind actul, va lua consimțământul numai în prezența a 2 martori-asistenți, această formalitate suplinind absența semnăturii părții.

(2) Martorii-asistenți vor fi identificați și vor semna actul, iar în încheierea de autentificare se va face mențiunea că aceștia au fost prezenți la citirea actului de către părți sau, după caz, de către notarul public și la luarea consimțământului.

(3) Nu poate fi martor-asistent persoana care:

- a) nu a împlinit 18 ani;
- b) figurează în act ca parte sau ca beneficiar;
- c) din cauza unei deficiențe psihice sau fizice nu este aptă;
- d) este neștiutoare de carte sau, din orice motiv, nu poate semna.

ART. 98

(1) Actele autentice notariale se întocmesc într-un singur exemplar original, care se păstrează în arhiva notarului public.

(2) Exemplarul original al înscrisului autentificat, împreună cu anexele care fac parte integrantă din acest înscris, se semnează în fața notarului public de către părți sau de către reprezentanții lor și, după caz, de cei chemați a încuviința actele pe care părțile le întocmesc, de martorii-asistenți, atunci când este cerută prezența lor, și, după caz, de cel care a redactat înscrisul, în condițiile prezentei legi.

(3) Prin anexa care face parte integrantă din înscris se înțelege orice înscris atașat înscrisului principal, care detaliază sau completează conținutul acestuia din urmă și a fost declarat ca atare de către părți. Înscrisurile care constituie documentația necesară autentificării se rețin la dosarul actului și nu se consideră anexe.

(4) Părțile vor primi un duplicat de pe actul original. Duplicatul actului notarial are forța probantă prevăzută de lege ca și originalul actului.

ART. 99

Încheierea care constată autentificarea unui înscris va cuprinde, sub sancțiunea anulării, pe lângă datele prevăzute la art. 84, și următoarele mențiuni:

- a) constatarea că s-a luat consimțământul părților;
- b) constatarea că înscrisul a fost semnat în fața notarului de toți cei ținuți să îl semneze. Mențiunea notarului public că una dintre părți nu a putut semna ține loc de semnătură pentru aceasta;
- c) dispoziția de investire cu formă autentică, care se exprimă prin cuvintele: "Se declară autentic prezentul înscris".

ART. 100

(1) Înscrisul autentic notarial face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrisul, în condițiile legii.

(2) Reprezintă constatări personale ale notarului cele făcute prin propriile simțuri:

- a) faptul prezentării părților și a tuturor persoanelor participante la procedura de autentificare, precum și identificarea acestora;
- b) locul și data încheierii actului;
- c) exteriorizarea consimțământului.

(3) Declarațiile părților cuprinse în înscrisul autentic notarial fac dovada, până la proba contrară, atât între părți, cât și față de oricare alte persoane.

ART. 101

(1) Înscrisul autentificat de notarul public care constată o creanță certă și lichidă are putere de titlu executoriu la data exigibilității acesteia. În lipsa înscrisului original poate constitui titlu executoriu duplicatul sau copia legalizată de pe exemplarul din arhiva notarului public.

(2) Constituie, de asemenea, titlu executoriu acordul parental încheiat prin înscris autentificat cu ocazia divorțului sau ulterior acestui moment, în care, exercitând împreună autoritatea părintească, părinții se înțeleg cu privire la aspecte cum sunt: stabilirea

locuinței copilului, modalitatea de păstrare a legăturilor personale cu minorul ale părintelui cu care acesta nu locuiește, precum și alte măsuri asupra cărora părinții pot să dispună în condițiile art. 375 alin. (2) din Codul civil, republicat, cu modificările ulterioare.

ART. 102

Pentru valabilitatea acordului parental încheiat în procedura divorțului sau în orice alte situații, notarul public, cu ocazia autentificării, este obligat să obțină raportul de anchetă psihosocială și să procedeze la ascultarea minorului în condițiile [art. 264](#) din Codul civil, republicat, cu modificările ulterioare.

ART. 148

(1) Notarul public poate legaliza semnătura părților numai pe înscrisurile pentru care legea nu cere formă autentică ca o condiție de valabilitate a actului, cu respectarea dispozițiilor din prezenta lege.

(2) Pentru legalizarea semnăturii, părțile vor prezenta exemplarele înscrisului ne semnate.

(3) Notarul public va identifica părțile, se va convinge că acestea cunosc conținutul înscrisului, după care le va cere să subscrie în fața sa toate exemplarele înscrisului.

(4) În încheiere se va arăta că s-au îndeplinit condițiile esențiale ale legalizării de semnătură, în sensul art. 84 lit. g), prin următoarele mențiuni:

- a) data (anul, luna, ziua);
- b) numele părții și faptul prezentării ei în persoană;
- c) constatarea subscrierii în fața notarului public a tuturor exemplarelor

înscrisului.

(5) La cererea părții, notarul public poate legaliza specimenul de semnătură al persoanei care se va prezenta personal la sediul biroului notarial și care va semna în fața notarului public.

(6) Pentru legalizarea sigiliului, partea îl va prezenta notarului public care, după verificare, va întocmi încheierea de legalizare.

Regulamentul de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 – aprobat prin O.M.J. nr.2333/C/2013

Autentificarea actelor

ART. 225

(1) În cazul în care actul notarial se încheie în formă autentică de către notarul public, acesta se întocmește, potrivit legii, într-un singur exemplar original, care se păstrează în arhiva biroului notarial.

(2) Fiecărei persoane parte în act i se eliberează, la cerere, în numărul solicitat, duplicate de pe actul original, care au aceeași forță probantă ca și originalul și, dacă actul constată o creanță certă, lichidă și exigibilă, constituie, ca și originalul, titlu executoriu.

(3) După identificarea părților, a mandatarilor acestora sau a reprezentanților legali ori convenționali, notarul public aduce la cunoștința acestora conținutul actului supus autentificării, îi întreabă dacă i-au înțeles conținutul și consecințele juridice și dacă cele cuprinse în act reprezintă voința părților.

(4) Luarea consimțământului se face prin semnarea actului de către părți, de reprezentanții acestora, de cei chemați a încuviința actele pe care părțile le întocmesc și, după caz, de martorii-asistenți. Părțile declară că au citit actul sau că acesta le-a fost citit

în întregime, i-au înțeles conținutul și consecințele juridice și că cele cuprinse în act reprezintă voința părților.

(5) La luarea consimțământului prin interpret, actul notarial va fi semnat și de către acesta.

(6) Duplicatul eliberat la autentificarea actului reprezintă redarea fidelă a conținutului actului notarial și a încheierii de autentificare originale, cu excepția semnăturii părților și a notarului public. În locul semnăturilor originale ale părților și notarului public se menționează numele și prenumele fiecărui semnatar. Pe prima pagină a duplicatului se va aplica o parafă cu mențiunea "DUPLICAT". La finalul duplicatului eliberat la autentificarea actului notarial îndeplinit, după încheierea de autentificare, se introduce formula de duplicat cu următorul cuprins, sub care notarul public semnează și aplică sigiliul: **"Prezentul duplicat s-a întocmit în exemplare, de, notar public, astăzi, data autentificării actului, și are aceeași forță probantă ca originalul."** În cazul înscrisurilor prevăzute la art. 101 din lege, formula de duplicat va avea următorul conținut: **"Prezentul duplicat s-a întocmit în exemplare, de, notar public, astăzi, data autentificării actului, are aceeași forță probantă ca originalul și constituie titlu executoriu în condițiile legii."**

(7) Un exemplar al duplicatului eliberat la autentificare se arhivează împreună cu originalul actului păstrat în arhiva notarului public.

(8) În vederea îndeplinirii operațiunilor de publicitate a actului juridic încheiat în formă autentică, notarul public comunică fiecărui registru de publicitate câte un duplicat eliberat la autentificarea actului. Duplicatelor eliberate părților la autentificarea actului și cele comunicate registrelor de publicitate au numărul actului autentic încheiat într-un singur exemplar original.

(9) În cazul în care actul notarial se încheie în afara sediului biroului notarial, în încheiere se va menționa locul în care s-au luat consimțământul și semnătura fiecărei părți.

ART. 226

(1) În cazul în care se autentifică o procură pentru încheierea unui contract de vânzare, iar cumpărătorul sau soțul acestuia are el însuși calitatea de mandatar al vânzătorului, notarul public va cere părților să înscrie în cuprinsul procurii toate clauzele contractului, inclusiv prețul.

(2) După autentificarea procurilor, notarul public va proceda la înscrierea acestora în RNNEPR, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Actul autentic de revocare a oricărui mandat încheiat în formă autentică se va înscrie de îndată în RNNEPR în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Procurile folosite la autentificarea actelor notariale vor fi verificate în RNNEPR, în ziua autentificării actului notarial, cu privire la existența, autentificarea și nerevocarea lor.

(5) Procurile folosite la autentificarea actelor autentice rămân la dosar în original sau în copie legalizată.

ART. 227

(1) La autentificarea actelor juridice cu conținut patrimonial încheiate de o persoană privată de libertate, notarul public verifică dacă s-au luat măsuri de indisponibilizare cu privire la bunurile acesteia ori dacă, prin hotărârea definitivă de condamnare, nu i s-a restrâns capacitatea de exercițiu.

(2) Cu sprijinul organului de urmărire care a emis mandatul de arestare, verificarea prevăzută la alin. (1) se efectuează pe tot parcursul procesului penal, până la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, cu privire la persoana aflată în detenție preventivă.

ART. 228

(1) În vederea autentificării actelor juridice constitutive sau translativ de drepturi

reale imobiliare, notarul public este obligat să verifice situația juridică a bunului imobil, sarcinile bunului și, după caz, regimul matrimonial al părților. Notarul public răspunde pentru nemenționarea în actul notarial întocmit a sarcinilor și măsurilor de indisponibilizare a bunurilor, înscrise în registrele de publicitate și comunicate acestuia în scris, la cererea lui, de către registrele respective, registre pe care are obligația legală să le verifice la data încheierii actului notarial.

(2) În aplicarea alin. (1), notarul public va solicita părților prezentarea titlurilor de proprietate ale înstrăinătorului și, după caz, va obține în numele și pe cheltuiuala acestuia certificatul de sarcini sau extrasul de carte funciară de autentificare ori, după caz, de informare și certificatul sau adeverința eliberată de RNNRM. Notarul public va putea obține, în numele și pe cheltuiuala părților, certificatul de atestare fiscală, precum și documentația cerută de alte legi speciale.

(3) În cazul unui teren, în actul notarial se va menționa dacă acesta se află în intravilanul sau extravilanul localității pe baza mențiunilor existente în titlul de proprietate sau, în lipsa acestor mențiuni în titlul de proprietate, pe baza dovezilor eliberate de autoritățile administrative competente.

(4) Declarația creditorului cuprinsă într-un act autentic că a primit prestația care i se datorează face dovada executării obligației, până la proba contrară, atât între părți, cât și față de oricare alte persoane.

(5) La întocmirea sau/și autentificarea oricărui act juridic în care una dintre părți declară că a plătit celeilalte o sumă de bani sau bunuri fungibile, notarul public va întreba părțile și va consemna în act data la care a avut loc operațiunea și dacă banii au fost înmânați în numerar, prin virament bancar sau în orice altă modalitate de plată.

(6) Dacă părțile convin că plata unor sume de bani se va efectua în viitor, notarul public va menționa în mod expres în conținutul actului dacă sumele care se vor plăti sunt sau nu purtătoare de dobânzi, iar, în caz afirmativ, se va menționa cuantumul acestora.

(7) Dacă plata s-a efectuat în numerar anterior întocmirii și/sau autentificării actului, notarul public va menționa în cuprinsul actului declarația persoanei că a primit anterior suma de bani și, respectiv, că cealaltă parte și-a executat obligația de plată, declarație ce constituie chitanță liberatorie pentru executarea obligației de plată.

(8) Dacă plata se efectuează în numerar în ziua autentificării, notarul public va consemna în act declarația persoanei că a primit în acea zi suma de bani și, respectiv, că cealaltă parte și-a executat obligația de plată, declarație ce constituie chitanță liberatorie pentru executarea obligației de plată.

(9) Notarul public răspunde de efectuarea plății sumelor de bani dacă plata se face, la solicitarea expresă a părților, prin contul bancar special al biroului notarial, deschis în scopul consemnării sumelor, nepurtător de dobânzi. Suma virată cuprinde atât suma necesară plății, cât și suma necesară pentru plata spezelor și comisiunelor bancare datorate pentru viramentul către cealaltă parte.

ART. 229

(1) În încheierea de autentificare a unui testament, codicil sau a actului de revocare a acestora, notarul public menționează ora și minutul la care a autentificat actul.

(2) Notarul public este obligat ca, în cel mult 10 zile de la autentificarea unui testament sau a altui înscris prin care se recunoaște un copil din afara căsătoriei, să comunice oficiului de stare civilă de la locul nașterii copilului un exemplar al înscrisului sau, după caz, partea de testament, în extras, referitoare la recunoaștere.

ART. 230

(1) După autentificarea testamentelor, a contractelor de donație și a revocării acestora, notarul public are obligația de a proceda, de îndată, la înscrierea actelor în RNNEL.

(2) În condițiile art. 1.046 din Codul civil, RNNEL poate da informații cu privire la existența unui testament numai după decesul testatorului, dovedit cu actul de deces. Testatorului i se pot elibera aceste informații numai dacă le solicită personal.

ART. 231

După autentificarea convențiilor matrimoniale, notarul public procedează la înscrierea acestora în RNNRM și la comunicarea către registrul de stare civilă și, dacă este cazul, în funcție de natura bunurilor, la alte registre de publicitate prevăzute de lege.

ART. 232

(1) La autentificarea, potrivit legii, a unui acord de mediere, părțile din acord se prezintă în fața notarului public, personal sau prin reprezentant legal ori prin reprezentant convențional în baza unui mandat autentic. Părțile vor prezenta, în original, procesul-verbal încheiat de mediator, care rămâne la documentația actului.

(2) În cazul în care acordul de mediere încheiat sub semnătură privată este invocat de părți în vederea îndeplinirii unei proceduri notariale succesoriale sau de autentificare pentru care legea impune îndeplinirea acestei forme, notarul public îl va avea în vedere la îndeplinirea procedurii notariale solicitate numai în măsura în care acesta nu contravine legii.

(3) Redactarea înscrisului notarial solicitat în baza acordului de mediere se face de către notarul public, în condițiile legii. În cazul în care acordul de mediere contravine legii, iar părțile nu convin ca actul să fie redactat de către notar cu respectarea dispozițiilor legale, notarul public va da încheiere de respingere.